

opusdei.org

List od Preláta (April 2007)

V aprílovom Liste veriacim Opus Dei, prelát Mons. Javier Echevarría pripomína osemdesiate narodeniny Svätého otca a vyzýva nás na modlitbu: Modlite sa veľa za pápeža, za jeho osobu a jeho úmysly.

15.04.2007

Moji milovaní! Nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Dnes začína najdôležitejší týždeň v roku, Veľký týždeň, pretože si pripomíname centrálnu udalosť našej spásy. Kiež by ho každý z nás osobne prežil —alebo skôr *sprítomnil*—, sprevádzajúc Ježiša na ceste, ktorú nám ukazuje liturgia. S naším Otcom prosím Boha o milosť, aby sme hlbšie *prenikli* do týchto tajomstiev.

V prvých dňoch počnúc slávnostným vstupom Pána do Jeruzalema, sa zdá byť ľahkým sprevádzať Ježiša na jeho ceste z Betánie do Jeruzalema a z Jeruzalema do Betánie. Vezmime si Sväté písmo, vžime sa do oných scén a sprevádzajme ho úplne zblízka a budme mu nablízku vo všetkom.

Zastavme sa a meditujme nad hodinami, ktoré prežíva v chráme, ako sa pokúša získať učiteľov zákona a farizejov, ktorí sa v tom čase snažili zničiť ho. Ježiš však nemá na zreteli zjavné *fiasko* jeho výziev k

obrátenu: do posledného momentu —vidíme to v scénach na Golgote— očakáva, že sa duša otvorí milosti a tak bude spasená. Učí nás, aby sme boli vytrvalí v osobnom apoštoláte, i keď sa nám niekedy zdá, že neprináša žiadne výsledky. Ovocie príde vždy.

Práve pred utrpením vyslovuje Pán podobenstvo, ktoré zvláštnym spôsobom odráža jeho smäd po dušiach, ktorý ho spaľuje: podobenstvo o kráľovi, *ktorý vystrojil svadbu svojmu synovi. Poslal svojich sluhov, aby zavolali pozvaných na svadbu. Ale oni nechceli ísť* (Mt 22, 2-3). Predstavme si túžbu milovaného Srdca Ježišovho, keď vyslovuje tieto slová. Vždy nás udivuje jeho naliehanie: *Hostinu som už prichystal, voly a kŕmny dobytok sú pozabíjané a všetko je pripravené; poďte na svadbu!* (Tamže, 4).

Taktiež teraz sa často odohráva to isté. Ak sa skutočne usilujeme o stotožnenie sa s Kristom, aby sme boli *alter Christus, ipse Christus*, tak je len logické, —ako opakoval náš Otec— že sa Ježišov život zopakuje v našom živote tým alebo oným spôsobom. *Opakuje sa scéna s pozvanými z podobenstva. Jedni sa boja, druhí sú zaujatí povinnosťami; mnohí sa z toho vyzúvajú bájkami a hlúpyimi výhovorkami. Spätkujú. A čo im napokon zostane? Hnus, zmätok, nechúť, nuda, zatrpknutosť. O čo ľahšie je prijať Božie pozvanie v každej chvíli a žiť veselo a šťastne!* (Sv. Josemaría, Brázda, č. 67).

Naša reakcia, ako reakcia svätého Josemaríu, musí pozostávať v tom, že sa budeme venovať apoštolátu nie menej, ale viac, presvedčení, že žiadna snaha nevyjde nazmar, napriek odporu ľudí. Vytrvalí v modlitbe, umŕtvovaní a činoch, *prosme zároveň Pána o*

milosrdenstvo s celým ľudstvom, aby sa často vracal, aby nás hľadal, aby sme ho milovali rovnako usilovne oného dobrého Kráľa (Sv. Josemaría, Poznámky z kázne, 17.10.1965).

Odmietnime malomyseľnosť alebo nesprávnu predstavu, že sme lepšími, pretože ak by On neskrižil moju a tvoju cestu, kde by sme boli?

Budme konkrétne vytrvalí v *apoštoláte svätej spovede*. V minulom roku nám pápež v túto dobu pripomenul, že **Cirkev prosí veriacich, ak chcú slávením Veľkej noci dosiahnuť veľa duchovných plodov, aby v týchto dňoch pristúpili k sviatosti zmierenia, ktorá je určitým spôsobom smrťou a zmŕtvychvstaním každého jedného z nás (...). Dovoľme Kristovi zmieriť nás s Otcom — dodáva Svätý otec— aby sme intenzívnejšie pocítili radosť z jeho zmŕtvychvstania. Odpustenie, ktoré nám dáva Kristus vo**

sviatosti zmierenia, je prameňom vnútorného a vonkajšieho pokoja, a robí nás apoštolmi pokoja vo svete, kde žiaľ pokračuje rozkol, utrpenie a drámy nespravodlivosti (Benedikt XVI, Príhovor pri generálnej audiencii, 12.4.2006).

V druhej polovici týždňa slávime Veľkonočné trojdnie, centrum liturgického roka. Preniknime do hĺbky liturgických slávností týchto dní. Na Zelený štvrtok, počas omše *in cena Domini*, ďakujme Ježišovi za ustanovenie sviatosti oltárnej a sviatosti kňazstva, ako aj za jej existenciu až do konca sveta. Spreádzajme ho vo svätyniach, kde sa uchováva Najsvätejšia sviatosť až po večer Veľkého piatku, keď si pripomíname hodiny opustenosti, ktoré prežil Ježiš Kristus najprv na Olivovej hore a potom, počas falošného procesu v onú bolestnú a smutnú noc. Budte si istí, že naša sviečka vedľa svätostánku určitým

spôsobom bola pre Ježiša, pravého Boha a pravého človeka, potešením v oných trpkých hodinách.

Na Veľký piatok, keď si pripomíname Pánovu smrť, okrem toho, že vzorne splníme príkaz sebazapierania a pôstu spojený s týmto dňom —a pripomeňme ho tiež iným ľuďom a umožnime im, aby nezabudli na jeho plnenie—, hľadajme veľkodušne malé umŕtvovania počas týchto hodín a obetujme ich ako zadosťučinenie za naše hriechy a za hriechy iných a prosme o milosť pre veľa duší —pre tisíce duší—, aby sa rozhodli, nasledovať Krista zblízka. Nemajme strach z kríža, moje dcéry a synovia, ani z reptania ľudí, ktorí sa farizejsky pohoršujú, keď vidia, že my, kresťania, s láskou objímame toto sväté drevo, na ktorom zomrel Pán za našu smrť a vykúpil nás pre večný život. Do akej miery milujeme obeť? Berieme ohľad na mienku ľudí?

Na Bielu sobotu si pripomíname Ježišov hrob; zostaňme s Pannou Máriou, s apoštolmi a svätými ženami, ktoré ich sprevádzali. Oni ešte nevedeli, že po dňoch temnoty svitne nový deň zmŕtvychvstania. My dnes to vieme. Budme plní optimizmu a nádeje.

Po Svätom trojdní začína Velkonočné obdobie, ktoré predstavuje budúci život, ktorý, ako dúfame, dostaneme od Boha, a ktorý v nádeji zakusujeme už teraz, obzvlášť vo Sviatosti oltárnej, ktorá nám ponúka záloh prislúbenej večnej blaženosti.

Myslíme často na nebo, najmä keď zakusujeme nejaké protivenstvo a nachádzame tak hneď

nadprirodzený pokoj a radosť?

Prichádzame často k svätostánku, aby sme tu pobudli s Ježišom a aby sme tu načerpali silu pre Božský život v nás? Prví kresťania zobrazovali cnosť nádeje prostredníctvom tvaru kotvy;

znamenal, že nehľadiac na nestále okolnosti nášho pozemského bytia, naša istota sa zakladá na Ježišovi Kristovi, ktorý vstúpil do neba a sedí po pravici Otca so svojim svätým človečenstvom, On žije a prihovára sa stále za nás (Por. *Hb* 4, 14; 7, 25).

*Kristus žije. Táto veľká pravda dáva zmysel našej viere. Ježiš, ktorý zomrel na kríži, vstal z mŕtvych, zvíťazil nad smrťou, nad vládou tmy, bolesti a úzkosti, píše náš Otec. A pokračuje: Kristus žije. Ježiš je Emanuel: Boh s nami. Jeho vzkriesenie nás naplňa poznaním, že Boh neopúšťa svojich verných. Slúbil to predsa vo svojich slovách: Či zabudne žena na svoje nemluvňa a nemá zľutovania nad plodom svojho lona? I keby ona zabudla, ja nezabudnem na teba. A Boh svoj sľub splnil (Iz 49, 14-15) (Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 102).*

Vo svojej nedávnej posynodálnej apoštolskej exhortácii *Sacramentum*

caritatis nám Benedikt XVI.

pripomína medzi iným, že **obzvlášť pri slávení Eucharistie zakusujeme eschatologické splnenie toho, čo je cieľom putovania všetkých ľudí a celého stvorenia (por. *Rim* 8, 19 a nasl.). Človek bol stvorený pre večnú a pravú radosť, ktorú môže dať len Božia láska (...). Týmto posledným cieľom je v skutočnosti ten istý Ježiš Kristus, víťaz nad hriechom a nad smrťou, ktorý sa nám sprítomňuje zvláštnym spôsobom pri slávení Eucharistie. Týmto spôsobom, i keď sme stále “cudzinci a pútnici” (1 *Pt*2, 11) na tomto svete, máme prostredníctvom viery účasť na plnosti zmŕtvychvstalého života. Eucharistická slávnosť, zjavujúca svoju silnú eschatologickú dimenziu je pomocou pre našu slobodu, kým sme na ceste (Benedikt XVI, Posynodálna apoštolská exhortácia *Sacramentum caritatis*, 22.2.2007, č. 30).**

Ježiš je síce neviditeľným Spoločníkom, avšak je reálny, je stále s nami a očakáva nás vo svätostánku, kde nám preukazuje svoju blízkosť. Ako by sa zmenili naše dni, keby sme skutočne v každom okamihu žili s istotou — plnou viery, nádeje a lásky — ktorá naplňala svätého Josemaríu! Utekajme sa plní dôvery o jeho príhovor, aby nám dal silu, byť skutočne eucharistickými ženami a mužmi. 23. apríl, deň, keď si pripomíname výročie jeho prvého svätého prijímania, je na to skvelou príležitosťou. Naučme sa hovoriť mu každý deň „Milujem Ťa, Pane“, a snažme sa dokázať to skutkami.

Modlime sa veľa za pápeža: za jeho osobu a jeho úmysly. Bremeno, ktoré nesie na svojich pleciach, je veľmi ťažké. Božia prozreteľnosť počíta s týmito modlitbami a týmito obetami, aby mu dodala silu a aby jeho slová boli účinné. 16. apríla bude mať osemdesiate narodeniny a 19. apríl je

druhým výročím jeho zvolenia za pápeža. Ďakujeme Bohu za dar, ktorý dal Cirkvi v osobe Benedikta XVI.

Všetci si spomíname na to, ako v inauguračnej svätej omši, Svätý otec prosil kresťanov o pomoc prostredníctvom modlitby. V roku 2006 poznamenal pri spomienke na prvý rok svojho pontifikátu: **čoraz viac som presvedčený, že sám by som túto úlohu, túto misiu nemohol zvládnuť. Ale cítim tiež, že mi pomáhate plniť ju. Tak som vo veľkom spoločenstve a spolu môžeme uskutočniť Pánovu misiu (...). Z celého srdca ďakujem všetkým, ktorí ma sprevádzajú zblízka rôznym spôsobom alebo sú spojení v duchu z diaľky svojou láskou a svojou modlitbou! Každého z nich prosím, aby pokračoval vo svojom úsilí, aby prosil Boha o to, aby som bol trpezlivým a vytrvalým pastierom**

jeho Cirkvi (Benedikt XVI, Príhovor pri generálnej audiencii, 19.4.2006).

Skúmajme v Božej prítomnosti, aká je naša jednota s pápežom: jednota v modlitbe, v láske a v predsavzatiach. Modlíme sa veľa každý deň na úmysel Svätého otca? Ponúkame obety a sebaodriekanie, ktoré nás niečo stoja? Vedíme iných k tomu, aby sa modlili za rímskeho pápeža a aby zaňho obetovali prácu a malé umŕtvovania? Šírime jeho učenie — ktoré je Kristovou doktrínou— a obhajujeme ho, ak je napádané na verejnosti alebo v súkromných rozhovoroch?

Nepoľavujte vo vašej modlitbe na môj úmysel.

S láskou vás žehná

váš otec Javier

Rím, 1. apríla 2007.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-od-prelata-april-2007/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-april-2007/)
(18.04.2025)